Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0752

(mr. L.J.M. Luiten, voorzitter, mr. G.W.N.M. van Laarhoven MMO, mr. dr. K. Engel, leden en mr. M.A. Kleijer, secretaris)

Klacht ontvangen op	15 juni 2021
Ingediend door	De consument
Tegen	ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	5 september 2022
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering (gedeeltelijk) toegewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. De bank heeft de persoonsgegevens van de consument geregistreerd in het Incidentenregister, het EVR, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR. Volgens de bank heeft de consument zijn bankrekening, zijn bankpas, de bijhorende pincode en de Mobielbankieren-app aan derde(n) ter beschikking gesteld ten behoeve van oplichting (spoofing). Volgens de bank is de consument als geldezel opgetreden. De consument heeft hierover geklaagd. Hij heeft gesteld schade te hebben geleden. De commissie is van oordeel dat de persoonsgegevens van de consument terecht zijn opgenomen in de registers. De duur van de externe registraties is echter niet proportioneel en wordt verkort naar zes jaar. De commissie wijst de vordering tot herstel van de betaalrekening en de schadevergoeding af. Hiermee is de vordering van de consument gedeeltelijk toegewezen.

1. Procedure

1.1 De consument heeft over twee financieel dienstverleners klachten ingediend die bij Kifid apart zijn geregistreerd onder de nummers [nummer 1] en [nummer 2]. De commissie heeft beide klachten gelijktijdig behandeld tijdens de mondelinge behandeling op 29 maart 2022. Deze uitspraak heeft enkel betrekking op de klacht van de consument tegen de bank.

1.2 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de repliek van de consument; 4) de dupliek van de bank en de na de zitting door partijen toegestuurde brieven van de bank van 13 april 2022, van de consument van 25 april 2022 en de aanvulling daarop van 4 mei 2022 en de reactie daarop van de bank van 12 mei 2022.

1.3 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 28 maart 2022. De consument was toen afwezig vanwege persoonlijke omstandigheden. De gemachtigde van de consument de heer mr. A.J.T.J. Meuwissen (advocaat) nam (met instemming van de consument) digitaal aan de zitting deel. Namens de bank was aanwezig de heer [naam] (medewerker juridische zaken).

1.4 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument houdt bij de bank een betaalrekening aan met daaraan gekoppeld een bankpas voorzien van een pincode. De consument maakt tevens gebruik van internet-bankieren en de Mobiel Bankieren-app.

2.2 Uit de door de bank overgelegde administratie blijkt het volgende. Op 8 mei 2020 is de betaallimiet van de Mobiel Bankieren-app gewijzigd naar € 10.000,-. Op 12 mei 2020 is via de Mobiel Bankieren-app een nieuw toestel (een iPhone 8) aan die app toegevoegd. Op 13 mei 2020 is om 13.34 uur de opnamelimiet van de bankpas opgehoogd tot € 10.000,-.

2.3 Op 13 mei 2020 is een bedrag van € 9.000,- op de betaalrekening bijgeschreven. Deze bijschrijving is het gevolg van oplichting door middel van spoofing. Kort na die bijschrijving is er met de bankpas en de daarbij behorende pincode geprobeerd contant geld op te nemen. Deze geldopname mislukte omdat de bank de betaalrekening al had geblokkeerd naar aanleiding van een interne waarschuwing.

2.4 De consument heeft op 13 mei 2020 met de bank contact opgenomen en een foto van een sms-bericht van de bank overgelegd waarin staat: *"(…) Op jouw verzoek hebben we je ING Betaalpas met volgnummer [nummer] geblokkeerd voor geld- en betaalautomaten. (…)"*. Links bovenaan op de foto staat: 14:06.

2.5 De bank heeft de consument op 17 juli 2020 geïnformeerd over de registratie van zijn persoonsgegevens in de interne en externe registers van de bank voor de duur van acht jaar. De consument heeft geen bezwaar aangetekend. De bank heeft hierna op 11 augustus 2020 de consument laten weten dat de betaalrekening wordt beëindigd. De consument bankiert inmiddels elders.

In het kader van de interne klachtprocedure heeft de bank op 7 december 2020 het volgende bericht geschreven over de koppeling van een nieuwe telefoon aan de betaalrekening: *"(…) Ook is er op 12 mei 2020 een ander mobiel toestel aan zijn Betaalrekening gekoppeld.*

Uw cliënt kon dit mobiele toestel niet verklaren terwijl voor een activatie van een tweede toestel informatie nodig is die alleen de rekeninghouder kan verstrekken. (…)".

De klacht en vordering

2.6 De consument is van mening dat de bank op onterechte gronden zijn persoonsgegevens heeft geregistreerd. Hij ontkent in welke zin dan ook betrokken te zijn bij de oplichting. Hij is geen geldezel en heeft zijn betaalrekening, bankpas, pincode of telefoon niet aan derde(n) ter beschikking gesteld en geen voorbereidingsmaatregelen getroffen. De consument heeft hier ook geen enkel belang bij, omdat hij vanwege zijn bijstandsuitkering (waarvan hij vanwege een ongeneeslijke ziekte afhankelijk is) periodiek zijn rekeningafschriften aan de gemeente moet tonen. Een bijschrijving zoals in dit geval zou niet alleen tot nader onderzoek leiden, maar ook tot het stopzetten van zijn uitkering. De consument heeft hieraan toegevoegd onder toezicht te staan van budgetbeheer van de gemeente van zijn woonplaats omdat hij niet in staat is zelfstandig zijn bankzaken te regelen. De consument stelt slachtoffer te zijn geworden van 'phishing met zijn bankpas'.

2.7 Verder stelt de consument overeenkomstig de contractuele afspraken gehandeld te hebben. Onder verwijzing naar een overgelegde sms-bericht met de bank stelt de consument dat hij direct nadat hij de bijschrijving (14:06 uur) ontdekte contact met de bank heeft opgenomen en heeft gevraagd de rekening te blokkeren. De bank heeft het geld toen veiliggesteld. De consument wilde het bedrag terugboeken en vroeg de bank om de gegevens van de benadeelde. De bank gaf deze gegevens niet. De terugboeking vond uiteindelijk plaats op 17 juli 2020.

2.8 De consument merkt voorts op dat de bank haar verwijten niet heeft onderbouwd en ten onrechte niet de camerabeelden van de geldopname van 13 mei 2020 wil delen. Over de IP-adressen die in de bankadministratie staan, merkt de consument op dat die afwijken van zijn gebruikelijke IP-adres.

2.9 De consument is dan ook van mening dat niet voldaan is aan de voorwaarde dat de feiten en omstandigheden in dit geval een zwaardere verdenking van oplichting dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren. De consument vordert daarom dat zijn persoonsgegevens uit de registers worden verwijderd of, als de commissie van oordeel is dat de bank wel tot registratie mocht overgaan, beperking van de registratieduur tot vier jaar. Hiernaast vordert de consument herstel van de bankrelatie en betaling van € 500,- te verhogen met de wettelijke rente per 14 mei 2020. Dit bedrag betreft de dubbele bankkosten als gevolg van het openen van een nieuwe bankrekening, de kosten van de eigen bijdrage vanwege de gefinancierde rechtsbijstand en renteschade.

Het verweer

2.10 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

3.1 Aan de commissie is de vraag voorgelegd of de bank de persoonsgegevens van de consument in het Externe Verwijzingsregister (EVR), het Incidentenregister, het Intern Verwijzingsregister (IVR) en de daaraan gekoppelde Gebeurtenissenadministratie mocht registreren en, als dat het geval is, of de registratieduur moet worden verkort. Ook moet de commissie zich uitlaten over de vraag of de bank de betaalrekening moet herstellen en een schadevergoeding aan de consument moet betalen.

Juridisch kader EVR en Incidentenregister

3.2 De bank heeft de persoonsgegevens van de consument geregistreerd in het EVR en het Incidentenregister. Opname van persoonsgegevens in deze registers kan voor de betrokkende verstrekkende consequenties hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door toetsing in het externe verwijzingsregister vaststellen dat er sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg hiervan kan zijn dat niet alleen de deelnemer die tot opname in het EVR is overgegaan, maar ook andere deelnemers hun (financiële) diensten aan de betrokkene zullen weigeren. Tegen deze achtergrond is de commissie van oordeel dat hoge eisen gesteld moeten worden aan de gronden van de bank voor de hiervoor genoemde registraties.[1]

3.3 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2013 (PIFI) en de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG) van kracht. De opname van persoons-gegevens in het Incidentenregister en het EVR is slechts gerechtvaardigd indien zij in overeenstemming is met het PIFI, de AVG en de UAVG.[2] Het gaat hierbij om strafrechtelijke persoonsgegevens, waaronder moet worden verstaan gegevens in verband met strafbaar of hinderlijk gedrag, die tot gevoelige gegevens behoren omdat de betrokkene in verband wordt gebracht met verwijtbaar gedrag.[3]

3.4 Artikel 5.2.1. onder a en b van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit in integriteit van de financiële sector.

---

[1] Zie o.a. Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL: GHARL:2016:494, r.o. 4.3 en GC Kifid 2017-717 onder 4.2.
[2] De tekst van de relevante artikelen uit het PIFI zijn in de bijlage bij deze uitspraak opgenomen.
[3] Zie de memorie van toelichting bij de Wet Bescherming Persoonsgegevens (die door de AVG is vervangen), Kamerstukken II 1997-1998, 25 892, nr. 3, p. 102 en 118.

De strafrechtelijk aard van de te verwerken gegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een redelijk vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.[4]

3.5 Partijen zij het erover eens dat de bijschrijving van het bedrag van € 9.000,- op de bankrekening van de consument het gevolg is van oplichting door middel van spoofing. Partijen zijn het echter niet eens over het antwoord op de vraag of de gestelde feiten 'een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' van de consument opleveren, in die zin dat in voldoende mate vaststaat dat de consument bij de oplichting betrokken was. Het is aan de bank om dit te bewijzen.

3.6 De bank is van mening hiervoor bewijs te hebben geleverd en voert daartoe het volgende aan. Uit de bankadministratie zijn voorbereidingshandelingen af te leiden voor de (aanstaande) oplichting en de rol van de consument daarbij als geldezel. Zo is de limiet van de Mobiel Bankieren-app en de limiet van de bankpas verhoogd. Verder is aan de Mobiel Bankieren-app een nieuw toestel gekoppeld en geactiveerd. De bank heeft toegelicht dat dit alleen kan zijn gebeurd met de assistentie van de consument. Naast het inloggen via Mijn ING met de gebruikersnaam en het wachtwoord moeten namelijk ook het pasnummer ingevuld worden, de vervaldatum van de bankpas en een aan de consument toegestuurde zescijferige activatiecode. Deze gegevens kunnen (en mogen) alleen bij de consument bekend zijn. Voorts is kort na de bijschrijving geprobeerd met de bankpas van de consument contant geld op te nemen, waarbij de pincode in één keer juist was ingetoetst. Of die opname door de consument wel of niet is gedaan, is niet duidelijk, maar door de consument wordt op geen enkele wijze toegelicht wie die transactie zou hebben verricht en/of op welke manier een derde dan in het bezit is gekomen van de bankpas en daarbij behorende geheime pincode. Verder heeft de consument weliswaar contact met de bank opgenomen, maar hij deed dit 's avonds en dus na de mislukte geldopname. Zoals ook volgt uit het door de consument overgelegde sms-bericht heeft de bank toen de bankpas van de consument (en niet zijn rekening, zoals door de consument wordt gesteld) geblokkeerd. De rekening was immers daarvoor al geblokkeerd.

[4] Zie HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, r.o. 4.4.

De stelling van de consument dat hij slachtoffer zou zijn geworden van 'phishing met de betaalpas', kan de bank niet plaatsen enerzijds omdat niet is toegelicht wat daaronder moet worden verstaan en anderzijds omdat die stelling niet is onderbouwd.

3.7 De commissie constateert, dat de bank hiermee voldoende heeft aangetoond dat met het verhogen van zowel de limiet van de bankpas als de limiet van de Mobiel Bankieren-app en het koppelen van een nieuwe telefoon aan die app, de consument dan wel actief is betrokken dan wel daarvoor expliciet toestemming heeft gegeven aan derden. En dat is consument aan te rekenen. Eventuele antwoorden op de vragen die consument daarbij heeft over de IP-adressen en de camerabeelden maken die conclusie niet anders. Aan een beoordeling van het verweer van consument aangaande de IP-adressen en het al of niet beschikbaar stellen van camerabeelden komt de commissie daarom ook niet toe.

3.8 De commissie is met de bank van oordeel dat voldoende is komen vast te staan dat de handelwijze van de consument overeenkomt met het gedragspatroon dat men ziet bij oplichtingszaken waarbij gebruik wordt gemaakt van een geldezel. De bankrekening van de consument is gebruikt als begunstigde rekening om gelden afkomstig van oplichting (spoofing) op te laten storten, waarna geprobeerd is het frauduleus verkregen geld met de bijbehorende bankpas op te nemen met het intoetsen van de juiste pincode. Een dergelijke fraude is alleen dan succesvol als het mogelijk is om snel geld op te nemen met een bankpas die niet is geblokkeerd. Dit is, ondanks de in dit soort oplichtings-zaken gebruikelijke voorbereidingshandelingen (zie hiervoor onder 3.6), niet gelukt omdat de bank de rekening al had geblokkeerd. De consument heeft zijn betrokkenheid weliswaar ontkend, maar heeft nagelaten dit op enigerlei wijze te onderbouwen. De enkele stelling van de consument dat hij zelf slachtoffer is geworden van phishing, is onvoldoende. Verder is van belang dat de consument pas contact met de bank heeft opgenomen nadat de contante geldopname was mislukt. De commissie passeert de stelling van de consument dat hij 'direct' na de bijschrijving met de bank contact heeft opgenomen. Dit volgt immers niet uit het door de consument overgelegde sms-bericht. Het tijdstip (14:06) dat op de foto van de mobiele telefoon staat, is het tijdstip waarop de foto is gemaakt. Als de consument had willen aantonen dat hij op dat moment de bank had gebeld, had hij dit kunnen doen door de bel-geschiedenis te overleggen. Maar dit heeft de consument niet gedaan. Gelet op dit alles stelt de commissie vast dat de consument de stellingen van de bank niet heeft ontzenuwd.

3.9 De commissie concludeert dan ook dat de bank in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat er sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan (medeplichtigheid) aan oplichting of schuldwitwassen.

De proportionaliteit van de registratie

3.10 Op grond van artikel 5.2.1 sub c van het PIFI dient de bank bij de registratie van de persoonsgegevens in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken bij de beoordeling van de vraag of zij de gegevens in het EVR zal registeren, en zo ja, voor welke duur. Daarbij dient zij de belangen van de betrokkene mee te wegen. De betrokkene die verwijdering van een registratie wenst, zal moeten onderbouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de bank.

3.11 Op grond van artikel 5.2.1 sub c van het PIFI dient de bank bij de registratie van de persoonsgegevens in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken bij de beoordeling van de vraag of zij de gegevens in het EVR zal registeren, en zo ja, voor welke duur. Daarbij dient zij de belangen van de betrokkene mee te wegen. De betrokkene die verwijdering van een registratie wenst, zal moeten onderbouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de bank.

3.12 In dit verband heeft de consument gesteld, onder verwijzing naar een eerdere uitspraak van de commissie[5], dat de registratieduur ingeperkt dient te worden tot maximaal vier jaar. In die uitspraak is de registratieduur beperkt vanwege de leeftijd van consument en diens opstelling tijdens de zitting (erkenning van zijn aandeel in de oplichting en inzicht getoond in de ernst van de gebeurtenis). De bank heeft hiertegen ingebracht dat de handelwijze van de consument de registratieduur van acht jaar rechtvaardigt. De commissie overweegt als volgt. Er is geen reden om aan te sluiten op de door de consument voorgestelde registratieduur omdat de consument zijn aandeel in de oplichting ontkent. De commissie ziet wel aanleiding om de EVR-registratie te verkorten naar zes jaar[6], gelet op de door art. 326 en art. 420quater Wetboek van Strafrecht voorgeschreven strafrechtelijke sancties en het feit dat niet is gesteld of gebleken dat de consument een strafblad heeft.

Incidentenregister

3.13 Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen dient ook de registratie in het Incidenten-register te worden gehandhaafd, maar voor een kortere duur. Aangezien het EVR aan het Incidentenregister is gekoppeld[7] blijft, zolang de registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de registratie in het Incidentenregister staan. De commissie is niet gebleken van omstandigheden die een langere duur van de incidentenregistratie dan de duur van de EVR rechtvaardigen.

[5] Zie Geschillencommissie Kifid 2021-0374, te raadplegen op www.kifid.nl.
[6] Zie Geschillencommissie Kifid 2022-0335.
[7] Zie artikel 5.1.1. van het PIFI.

Dit leidt tot de conclusie dat de bank de registratie in het Incidentenregister op de hiervoor genoemde gronden dient te beperken tot zes jaar.

Juridisch kader IVR en de Gebeurtenissenadministratie

3.14 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank tot registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR mocht overgaan, wordt het volgende overwogen. De Gebeurtenissenadministratie en het IVR vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Op de registratie in deze registers zijn de AVG en de UAVG van toepassing. Hiervóór is vastgesteld dat tegen de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij fraude bestaat. Een vaststelling die op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG ook voldoende is om de registratie in de interne registers te handhaven. De commissie ziet geen aanleiding om de duur van deze registratie in te perken, mede gelet op het interne karakter van deze registers.

Conclusie ten aanzien van de registraties

3.15 De slotsom is dat de registraties in de interne en externe registers terecht zijn maar dat de duur van de externe registratie in het EVR en het Incidentenregister moet worden verkort naar zes jaar. De duur van de interne registraties in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie van acht jaar blijft gehandhaafd.

Beëindiging bankrelatie

3.16 De bevoegdheid van de bank om op grond van de algemene voorwaarden de bankrelatie met de consument op te zeggen in een geval als dit, staat niet ter discussie. Verder staat vast dat de consument thans elders bankiert. Gelet hierop is de commissie van oordeel dat de bank geen misbruik heeft gemaakt van haar opzeggingsbevoegdheid. De vordering van de consument tot herstel van de bankrelatie wordt daarom afgewezen.

Schadevergoeding

3.17 Er is geen aanleiding om de (niet nader onderbouwde) schadevergoeding toe te wijzen. De bank heeft op terechte gronden de persoonsgegevens van de consument geregistreerd. Het feit dat de registratieduur thans is ingeperkt, maakt dit niet anders. Dit onderdeel van de vordering van de consument wordt daarom afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering gedeeltelijk toe en beslist dat de bank binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd de duur van de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister en het EVR verkort naar vier jaar. Al het overige wordt afgewezen.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 1 maand na de verzenddatum van de uitspraak een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie vanaf 1 april 2017, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3 (…)

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)

3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;

- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(…)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(…)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.